

دی‌دگاه

شماره: ۰۷۶	موضوع: ایرانی جنس خوب بساز
تاریخ: ۱۳۹۰/۰۹/۲۷	
تهیه و تنظیم: سید حمید رضا اشرف زاده	
<p>توضیح اجمالی:</p> <p>حدود شصت و اندی سال پیش رزم آرا نخست وزیر ایران گفت ایرانی نمی تواند یک لوله‌نگ بسازد. این جمله هنوز هم طنینی دارد زیرا اجناس ایرانی به داشتن کیفیت پایین، مصرف انرژی زیاد و خراب شدن سریع اشتها دارند. می توان در مقابل شعار ایرانی جنس ایرانی بخر، شعار ایرانی جنس خوب بساز را مطرح کرد تا کفه ترازو متعادل شود. در این حالت باید بر فواید تولید تمرکز کرد تا کیفیت ارتقا یابد که خود سبب افزایش کارایی و صرفه جویی های زیاد می شود. مشکلی که در اینجا وجود دارد این است که سرمایه گذاری در ارتقاء کیفیت کالا با ریسک همراه است و هر سرمایه گذاری حاضر نیست در این راه سرمایه خود را به خطر اندازد. اما خوشبختانه مساله این است که به دلیل تجمع تولید جهانی در چین و اجناس بی کیفیتی که این کشور می سازد زمینه برای تولید کننده یا بازرگان ایرانی برای سرمایه گذاری در ارتقاء کیفیت بسیار موثر و بدون خطر واقع می شود زیرا با توجه به ارزان بودن نسبی دستمزد در ایران، فرصت خوبی برای رقابت با جنس چینی فراهم می شود. بنابراین طرح این شعار یا هدف از طرف وزارت صنعت، معدن و تجارت در شرایط کنونی می تواند تولید کنندگان را قادر سازد به مقیاس با صرفه و کم خطر تولید دست یابند و فرایند صنعتی شدن را شتاب بخشند.</p>	
<p>نکات کلیدی:</p> <p>سرمایه گذاری در کیفیت کالاها میتواند بازده بسیار خوبی داشته باشد. فرض کنیم تولید کننده ای با یک فرایند نازل تولیدی که در ضمن انرژی بری زیادی دارد لیوان شیشه ای تولید می کند و آنها را به بهای ۱۰۰ تومان می فروشد. از آنجا که کیفیت این لیوان بسیار پایین است پس از یکی دو ماه استفاده می شکند و دوباره باید لیوان دیگری خرید. به این ترتیب مصرف کننده سالی ۱۲۰۰ تومان برای خرید لیوان هزینه می پردازد. حال فرض کنیم فرآیند تولید را ارتقاء می دهیم و لیوان های با کیفیت بالا تولید میکنیم و قیمت هر لیوان را ۴۰۰ تومان تعیین می کنیم. در اینصورت لیوان چندین سال عمر می کند و هزینه مصرف کننده از سالی ۱۲۰۰ تومان حداقل به سالی ۴۰۰ تومان کاهش می یابد. در این فرایند جدید در مصرف انرژی و مواد خام نیز صرفه جویی زیادی می شود. به علاوه وقتی برتری تولید به اثبات رسید تولید کننده قادر خواهد بود به صادرات به بازار جهانی نیز اقدام کند. می ماند ریسک اولیه برای سرمایه گذاری در ارتقاء تولید که براحتی قابل پوشش است. چون محصول ابتدا در بازار داخلی عرضه می شود می توان با حمایت از تولید کننده در قالب پوشش های تعرفه ای یا پرداخت مابه التفتات ریسک بصورت وام بلند مدت در اقساط متوسط، ریسک را پوشش داد. اگر این ایده به صورت یک شعار مطرح شود کمک بسیار بهتری به فرایند صنعتی شدن خواهد کرد و غرور ملی نیز افزایش خواهد یافت همان طور که بارها اثبات شده است.</p>	
تأیید رئیس مؤسسه:	تأیید رئیس گروه مشاوران: